

er, at de foreslaaede Ord synes at skulle antyde et bestemtere og speciellere Ansvar end det almindelige, der falder paa Overformynderen, med Hensyn til en fornustig Bestyrelse i det Hele. Den Sammenligning, den ærede Ordfører anstillede med Regjeringsudkastet, troer jeg ikke er rigtig. I Regjeringsudkastet er der slet ikke Tale om Korrespondance for at afgjøre, hvilke Pengeinstituter der kunne benyttes. Der staaer ganske i Almindelighed, at Midlerne kunne indfattes i Nationalbanken eller Privatbanken eller i en med de sædvanlige Begunstigelseser forsynet Sparekasse, og saa tilføies der, at Indfattelsen skal indberettes, naar den er steet, uden at Laanebestyrelsen i Forveien har været averteret derom. Jeg skal endnu tilføie een Bemærkning. Det er for mig aldeles klart, at der ikke i § 5 af Regjeringsudkastet er tænkt paa Sparekasser og Banker rundt omkring i Overformynderidistriktet, men paa Benyttelsen af de Pengeinstituter, der findes paa det Sted, hvor ethvert af de 5 Overformynderier er. Just det, at der tales om Tilfælde, hvor Laanebestyrelsens Beslutning ikke kan afventes, antyder, at den Disposition, der kan træffes af Overformynderen over diebliffeligt indkomne Penge, skal skee ved, at han indbetaler dem paa det Sted, hvor han er. Jeg troer slet ikke, at den samme Tanke ligger til Grund for Regjeringsudkastet som for Udvalgets Forslag, nemlig at man skulde benytte Sparekasserne rundt omkring paa de enkelte Steder, hvorfra tilfældigviis den Kapital fremkommer, der skal indbetales; men jeg skal ikke opholde mig videre derved.

Brasch: Jeg skulde heller ikke ønske at forlænge denne Debat, men jeg maa dog bemærke, at jeg antager, at Udvalget i Grunden mener, at dets Tilføielse skal gaae alene paa Bankinstituterne; det er egentlig med Hensyn til disse, at Udvalget mener, at vedkommende Overformynder skal være betænkt paa, hvorvidt de afgive betryggende Sikkerhed. Jeg troer ikke, at der er nogen Tvivl om, at Sparekasserne yde Sikkerhed, og jeg skal tillige tillade mig at ophvise det ærede Udvalg om, at det tager meget Feil, naar det anseer Bankerne for mindre sikre end Sparekasserne; der er netop

det Mærkelige ved dem, at de yde større Sikkerhed end disse, idet hele Aktiekapitalen tjener til Sikkerhed for de Kapitaler, der ere indfødte. Jeg har Grund til at troe, at en enkelt Banks Stilling har foranlediget denne Slutningsbemærkning, og der er endogsaa faldet en udtryffelig Bemærkning om, at enkelte Banker skulde være mindre betryggende; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at den omhandlede Bank til enhver Tid har givet betryggende Sikkerhed for de Kapitaler, der vare indsatte i den; Forholdene have kun medført, at en Deel af Aktiekapitalen er gaaet tabt. Jeg troer, at det var hensigtsmæssigt, om denne Slutningsbemærkning af Vædringsforslaget gik ud; den kan neppe have gavnlige Virkninger, ifald den bliver staaende.

Ordføreren: Jeg skal kun tilføie, at jeg har ikke opfattet Sagen anderledes, end at det sidste Affnit af Udkastets § 5 giver en ligefrem Bemtyndigelse til at indsette de Penge, der høre under Overformynderierne, i andre Banker og Sparekasser end dem, der findes paa de i Lovudkastets § 1 nævnte 5 Steder, og at der saaledes ikke er talt om at indskrænke Overformynderibestyrelserne til at benytte alene de paa disse 5 Steder værende Sparekasser og Banker.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 5 (ny § 7):

Første Punktum i første Affnit udgaaer, og i dets Sted sættes:

„Af de Kapitaler, der bestyres under Overformynderiets Masse, erholde vedkommende Rentenydere 4 pCt. aarlig Rente, regnet fra den 11te Juni eller 11te Decbr. Termin, i hvilken de ere indkomne i Overformynderiet. Af Kapitaler, der modtages udenfor Terminerne, begynder denne Rente først at løbe fra den første efter Modtagelsen indtrædende 11te Juni eller 11te Decbr. Termin, og i Mellemtiden svares der af dem kun 2 pCt. aarlig Rente.“

de to toges ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning eenstemmit med 26 Stem-